

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικὸς:
Ετήσια 15
Εξώτερικος 8
Εσωτερικὸς:
Ετήσια 20
Εξώτερικος 12
Αἱ συνδρομαὶ πληρώνονται εἰς διηθητὴν ταχυδρ. ταχυτάτης γραμμῆς τῆς βουλῆς, τραπεζῆς δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ ἀνατίσει.
Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῇ ἁ. τηματῇ Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἁ. σελίδι ὁ στίχος λ. 5
Ἐν τῇ β. » » » » 2
Ἐν τῇ γ. » » » » 1
Διὰ διαρκεῖς ἀγγέλλας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι
Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ἀποστέλλονται χειρόγραφα ἀγλ. οὕτως ὥστε τὸν ὅσον τῆς προοι-
κευομένης καὶ διὰ ἐναπόγραφου δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ
ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΩ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπελευθερώσας: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ
ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Οἱ Κύριοι Μέτοχοι τῆς ἐν Βάρ-
νῃ Ἀνανύρου Μέτοχικῆς Εταιρίας
ὁ «Ερμῆς» προσκαλοῦνται εἰς
γενικὴν συνέδριον ἐν τῇ ἀνω
αἰθούσῃ τοῦ καρενείου Αἰρελ.
(Μπόλα) τὴν προσεχῇ Κυριακὴν
17 τρέχοντος ὥραν 3ην Μ. Μ.
πρὸς ἐκλογὴν νέας Διοικούσης Ε-
πιτροπῆς συμφώνως τῇ διατακτικῇ
τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 25 Ἀπριλίου 1893
γενικῆς τῶν μετόχων συνεδριάσε-
ως.

Βάρνα 12 Ἰανουαρίου 1893.
Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΝ ΠΥΡΓΩ

Ἡ κατάδοσις τοῦ Σταυροῦ.—Τρο-
μερὸν δυστύχημα.—Πνευμὸς δὴ ἀν-
θρώπων.

(Τοῦ ἰδιαίτερου ἡμῶν ἀναποκριτοῦ)
Ἐν Πύργῳ τῇ 9 Ἰανουαρίου 1893

Ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέν-
νων ἔχομεν τοιοῦτον δριμύτατον ψύ-
χος ἐνταῦθα, μετὰ σφοδρώτατον ἀνέμου
ὅσον οὐδ' οἱ γεροντότεροι τῆς πόλεως
μας δύνανται νὰ ὀρίσωσιν ἀκριβῶς πρὸ
πόσου χρόνου ἡσθάνθησαν, καὶ ἄλλοι
μὲν λέγουσιν ὅτι κατὰ τὸ 1857 ὁ χει-
μὼν ἦτο δριμύς ὅσον ὁ ἐφετείνος, ἄλ-
λοι δὲ ὅτι ἐνδυνάμυνται μὲν κατὰ πτω-
σιν περισσότερὰς χιόνος ἢ τῆς ἐφετει-
νῆς, ἀλλ' οὐχὶ τοιοῦτον ψύχος, ἄλλοι
τέλος, ὅτι δὲν ἐνδυνάμυνται χειμῶνα
τοσοῦτον σφοδρόν. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ ὁ
χομεν ἐφέτος χειμῶνα Σιθωνίας. Ἐπὶ
τρεις ἡμέρας, τὴν παραμονὴν, πρώτην
καὶ δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέν-
νων, ἀκολουθῶν δὲ καὶ τὴν πρωτοχρο-
νιάν καὶ 2 τρέχ. ἡ χιὼν μετὰ σφοδρώτα-
του ἀνέμου, ἀνῆλθεν εἰς πολὺν μέ-
ρη, ὅπου συνεσώρευσεν αὐτὴν ὁ μετὰ
τὴν χιὼνα πνεύσας σφοδρώτατος ἐκεῖ-
νος ἀνεμος, εἰς ὕψος πλέον τῶν δύο
μέτρων. Εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Πύργου
πολλὰ οἰκίαι κατεχώσθησαν ὑπὸ τὴν
χιὼνα. Ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς
λαμπόλεως—Πύργου 4—5 τραίνα ἐπι-
βατῶν, φορητὰ καὶ τῆς κατ' εὐθείαν
ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξύ Σο-
φίας καὶ Πύργου ἐπίσης κατεχώσθησαν
ὑπὸ τὴν χιὼνα, μόλις δὲ προχθὲς ἡλευ-
θερώθησαν. Τὰ αὐτὰ μανθάνω, συνέ-
βησαν καὶ ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν καὶ τῶν
πέραν τῆς Βέλοβας Βουλγαρικῶν σι-
δηροδρόμων. Ἐν διαστήματι 15 ἡμερῶν
ἄπαξ μόνον ἐλήφθη ταχυδρομικὸς ἐκ
Σοφίας φάκελλος. Δις διεκὸς ἡ μετὰ
τῆς λουπῆς Βουλγαρίας τηλεγραφικὴ
συνκοινωνία. Τὰ ἐν τῇ ἡμέρῃ μας ἦν.

κυροβολημένα ἀτμόπλοια ἡναγκάσθησαν
νὰ ζητήσωσιν ἄστυον εἰς τοὺς ἀσφαλεῖς
ὅρμους. Καταβελοσκαλὼν καὶ Πόρον
ὅπου καὶ ἄλλα ἐν τῷ πελάγει εὐρι-
σκόμενα πλοῖα, τὰ προφθάσαντα κατέ-
φυγον. Ἰσχυρότερον ἐξέκειλε πλησίον
τῆς Σωζοπολέως, σαφέντος εὐτυχῶς
τοῦ πληρώματός του. Ἀέριος φορτω-
μένη πλέουσα οἱ Ἀγχιάλων ἐπίσης ἐ-
ξέκειλε. Εξέκειλαν ἐπίσης καὶ κατε-
βραυθήσαν ἀρκετὰ λέμβοι ἐν τῇ λι-
μένῃ μας. Σήμερον δὲ τὴν πρωτὴν νέ-
ον θέαμα ἐπαρουσιάσθη πρὸ τῶν κατ-
ελθόντων εἰς τὴν παραλίαν. Ἡ θάλασ-
σα ἦν πεπηγμένη ἀπὸ τῆς παραλίας
μέχρι τῶν σημαντήριον, τοῦ μέρους ἐν-
θα ἀγκυροβολοῦσι τὰ ἀτμόπλοια. Τὸ
θερμόμετρον κατήλθε μέχρι τῶν 16
βαθμῶν ἐκατονταβαθμίου τοῦ μῆδεν.

Τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων ὁ και-
ρὸς ἦτο ἥτονον ψυχρὸς ἢ κατὰ τὰς ἄλ-
λας ἡμέρας. Ἐνεκα δὲ τούτου καὶ ἡ
κατάδοσις τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ
κατὰ τὰ εἰσέδοτα, ἐγένετο μετὰ μεγά-
λης παρατάξεως, τῆς πρὸς τὴν ἀποβά-
θραν βαίνουσης λευταρείας ἀποτελου-
μένης ἐκ πολλοῦ πληθους ὀρθοδόξων.
Ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας τὸ ἐκ διαφόρων
μερῶν συσσωρευθέν πλῆθος ἀνῆρχετο
εἰς δύο χιλιάδας περίπου ψυχὰς. Ἀμα
ἐπέστη ἡ ἄρα τῆς εἰς τὴν θάλασσαν
ρύψεως τοῦ σταυροῦ 16—18 νέοι ἐρρί-
φθησαν ἐν τῇ ἰσθαί, ὅπως παραλάβωσι
τὸν Σταυρόν. Μετὰ τὴν ἱεροτελεστείαν
ἅπαντες ἐξῆλθον τῆς θαλάσσης οἱ μὲν
ἐπιβάτες, οἱ καὶ περισσότεροι, τῆς μι-
αῖς μόνης λέμβου ἡτὶς παρενέβη, οἱ
δὲ ἀνερρίχθησαν ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας.
ἔκτος δὲ ὧν εἴνευς μὴ προφθάσαντες νὰ
ἀνέλθωσι τὴν λέμβον, ἔπλεον πρὸς τὴν
ξηρὰν. Τὸ ψύχος ὅμως ἄρ' ἐνός καὶ
τὰ μεγάλα κύματα ἀρ' ἑτέρου ἴσως δὲ
καὶ ὁ Βιάχος ἐξῆλθεν ὅλον ἐν τὰς
δυνάμεις τῶν. Τὸ πλῆθος βλέπων αὐ-
τοὺς παλαιόντας πρὸς τὰ κύματα ἐδι-
δεν αὐτοὺς δάροδος, οὐδεμία ὅμως λέμ-
βος προσῆλθε πρὸς βοήθειαν αὐτῶν,
οὐδὲ εἰς κάλως ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς ἀπο-
βάθρας ὅπως τῇ βοήθειᾳ αὐτοῦ σωθῶ-
σιν αἱ δύο αὐτὰ ψυχαί. Οἱ λεμβούχοι
μας ἐθεώοντο τοὺς παλαιόντας πρὸς τὰ
κύματα νομίζοντες ὅτι οὗτοι θὰ ἐπά-
ταν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Ἐν ὅμως κύμα ἐλ-
θὼν ἐξάλισε τοὺς κολυθῶντας, τὸ δεύ-
τερον κατέστησεν αὐτοὺς ἀνικάτους,
τὸ δὲ τρίτον τοὺς κατεβρόχθησεν. Δὲν
ἐφαίνοντο πλέον. Εἶχον πνιγεῖ οἱ δυσ-
τυχεῖς πρὸ τῶν ὁρμάτων δισχιλίων ἀν-
θρώπων περίπου. Πρὸ τῶν ὁρμάτων
τῶν λεμβούχων καὶ τῶν κολυμβητῶν
καὶ τῶν δυτῶν καὶ τῶν θαλασσιανῶν
μας! εἰς βάθος μόλις μίαν ὁρμυρὴν
ἐν πληρεῖ μεσημβρίᾳ. Δύο οὕτως ἐρρί-
φθησαν εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τὰ ἐνδύ-
ματά των ὅπως ἐξαγάγωσι τοὺς πνιγο-
μένους, οὐδὲν ὅμως δυστυχῶς κατάρ-

ωσαν. Ἡ θάλασσα ἦτο θολή. Ἐκ τῶν
λέμβων μας οὐδεμία! Μία μόνον ἐκ
τῶν ἡγκυροβολημένων φορητῶν ἀτ-
μοπλοίων κατὰ τὴν εὐθεσίαν ἐκεῖ
τοῦ ἐκλήθη εἰς βοήθειαν ἀλλὰ καὶ αὐ-
τὴ οὐδὲν κατέρωσεν. Προσῆλθεν ἐπί-
σης καὶ ἡ λέμβος ἡ παραλαβοῦσα τοὺς
ἄλλους ἀλλὰ ἀργά!

Εἶχον πλέον πνιγεῖ οἱ δύο δυστυ-
χεῖς, τέκνα τῆς Ἀγχιάλου, νέοι ὁ μὲν
εἰς 22 ὁ δ' ἑτερος 26 περίπου ἐτῶν.
Ἰσως διότι ἐφέτος ὁ σταυρὸς δὲν ἐρρί-
φθη ὅπου ἀπὸ τούτων ἐτῶν συνήθως ἐρ-
ρίπτετο ἐγένετο τὸ τρομερὸν τοῦτο δυ-
στύχημα. Μέχρι τοῦδε ὁ σταυρὸς ἐρρί-
πτετο ἐν τῇ παραλίᾳ, ὀλίγον ἀπωτέρω
τῆς ἀποβάθρας. Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὸ μέ-
ρος ἐκεῖνο ἐφυτεύθη τὰρα ὁ δημαρχι-
ακὸς κήπος καὶ διὰ τὴν μὴ καταπατη-
θῇ ὑπὸ τοῦ πληθους παρεχωρήθη ὑπὸ
τῶν ἀρχῶν ἡ ἄδεια ἵνα ὁ σταυρὸς ρι-
φθῇ ἐκ τῆς ἀποβάθρας, ἡτὶς δὲν εἶναι
μὲν καὶ τούτων ἐπιμήκης ἡ κεφαλὴ ὅμως
αὐτῆς ἔχει βάθος 1½ ὁρμυρῶν. Χθὲς
ἐξέβρασεν ἡ θάλασσα τὸ σῶμα τοῦ ἐ-
νός τῶν πνιγόντων. Ἀπὸ πολλῶν αἰώ-
νων ἰσως πρώτην φοράν συνέβη τοι-
οῦτον δυστύχημα.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ
ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἐκ τῶν λαῶν τῶν νεωτέρων χρό-
νων δυσκόλως θὰ ἠδύνατό τις νὰ εὑ-
ρη τινὰ, παρ' ὃ τὸ φίλημα νὰ μὴ εἶ-
ναι ἐν χρήσει ὡς σύμβολον τῆς φιλίας,
τοῦ ἔρωτος ἢ τῆς μεθ' ὁψηλῆς ὑπολή-
ψεως ἀφοσίσεως. Μίαν ἰδιόμορφον
ἐθελῶν συνήθειαν συνέδεσαν μετὰ τοῦτο
οἱ Ρῶσοι. Τὴν πρωτὴν τοῦ Πάσχα
συναντάνται οἱ μεθ' ἐνός φιλήμα-
τος καὶ προσφωνοῦνται διὰ τοῦ «Χρι-
στός βός κρῆστ!» (δηλ. Χριστὸς ἀνέ-
στη), πρὸς ὃ ὁ ἑτερος ἀνταπαντᾷ «Βοῖ-
στὴν βός κρῆστ!» δηλ. ἀληθῶς ἀνέστη.

Ἦρπει ἐπίσης νὰ μνημονεύσωμεν ἀ-
κόμη μίαν γερμανικὴν συνήθειαν, ἡτὶς ὡς
λείψανον τοῦ ἀρχαίου ἀδελφικοῦ φι-
λήματος πρέπει νὰ διαρῆθῃ. Εἶναι δὲ
αὕτη τὸ ὀνομαζόμενον ἀκαδημαϊκὸν
φίλημα, ὅπερ δίδει ὁ κοσμήτωρ τῆς
σχολῆς εἰς τὸν καθηποβαλλόμενον εἰς
διδακτορικὰς ἐξετάσεις νεαρόν σπουδα-
σίην ὡς σημεῖον συναδέλφου. Εἰς τινα
πανεπιστήμια ἡ συνήθεια αὕτη ἐκκρυ-
τεῖ ἀκόμη.

Τὸ μόνον φίλημα, ἀλλ' ἄγνωστὸ εἶδος
—πρέπει νὰ εἴπαμεν μετὰ τοῦ Δημο-
κρίτου—εἶναι καὶ μένει τὸ φίλημα
τοῦ ἔρωτος, ὅπερ ἀδιαφοροῦν διὰ
τοὺς χρόνους καὶ τὰς συνήθειας ἦτο
πάντοτε τὸ αὐτὸ, καὶ ὅπερ θὰ διαφυ-
λάξῃ τοὺς λατρευτὰς καὶ τοὺς ὁπαδοὺς
του, ἐφ' ὅσον χρόνον πάντοτε δύο ἐ-

ρῶσαι καρδίαι πύλλουσι δι' ἀλλήλας.
Σήμερον ὅτε ἰσχύει τὸ : Ἐν φίλῳ ἐν
τιμῇ δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀποκροῇ τις :
καὶ μία ἀρπαγὴ ἐνὸς τοιοῦτου φιλήμα-
τος δὲν θεωρεῖται ὡς κακὸν τι. Ἀλλ' οἱ
πρόγονοί μας καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν
ταύτην δὲν ἡστέυοντο. Τοῦτο ἀποδει-
κνύει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ ὅτι ἡ
παλαιὰ δικαιοσύνη ἐθεώρει τὸ ἀρπα-
γὴν φίλημα ὡς stuprum violentum im-
plicitum καὶ πάντες οἱ σοβαροὶ ἄνδρες
ἡσυχολογήσαν μετὰ τὸ ζήτημα, ἂν κόρη
τις, ἡτὶς ἐπιτρέπει νὰ φιλήσῃ ἄνδρα ἀν-
τιστάσεως, ἐπιτρέπεται νὰ ὀδηγήσῃ με-
τὸν ἐκ μύθρου στέφανον εἰς τὸν βα-
μὸν τοῦ Ὑμναίου, κτλ. Μάλιστα, αἱ
γερμανίδες κόραι τοῦ μέσου αἰῶνος ἡ-
δύναντο μερμηνάσαι περὶ τῆς καλῆς
τῶν ὑπολήψεως νὰ τιμωρήσωσιν ἰδίᾳ
χειρὶ τὸν ὀρπαγα φίληματος κατ' αὐ-
τὴν τὴν ἀπόπειραν, καὶ κατὰ τὰς ἀνα-
κοινώσεις ἀρχαίου τινὸς χρονογράφου
καὶ αὐτὸς ὁ ἀποκράτωρ Κάρολος ὁ V
ἡναγκάσθη ποτὲ νὰ ἱποταγῇ ἐν ῥαπ-
σμα παρὰ τινος συνήθους κόρης τῶν
μαγειρίων, ὅτε ποτὲ ἐν τινι συμποσίῳ
εὐθύμως γενόμενος ἐκ τοῦ οἴνου τῆς
εἶχεν ἐφαρπάσει ἐν φίλῳ.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

Ἐν Στεντράχα τῇ 20 ἰοβρίου 1892.

Γ. Μ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Οἱ ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς Ἑβραϊκῆς
συμποσούνται κατὰ τινα στατιστι-
κὴν εἰς 9000000. Τούτων 800000
εὐρίσκονται ἐν Εὐρώπῃ, 300000
ἐν Ἀσίᾳ 225000 ἐν Ἀφρικῇ 250
000 ἐν Ἀμερικῇ καὶ 120000 μόνον
ἐν Αὐστραλίᾳ. Ἐκ τῶν ἐν Ἑβρώ-
πῃ 8 ἑκατομμ. 350000 μὲν ὑπάρ-
χουσι ἐν Γερμανίᾳ, 250000 ἐν
Ρωσσίᾳ, 150000 ἐν Αὐστρίᾳ 1
4000 ἐν τῇ Τουρκίᾳ τῇ Εὐρωπαϊ-
κῇ καὶ 195000 ἐν τῇ Ἀσιατικῇ.
Ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ 250000
αἱ 23000 εὐρίσκονται ἐν ταῖς Ἡ-
νωμέναις Πολιτεῖαις.
—Κοιμητῆτον ἀποτελούμενον ἐκ
τῶν μελῶν τοῦ νέου σωματοῦ
πάντων τῶν ἐν Ἀθῆναις καλλιτε-
χνῶν καὶ ἐξ ἐνός ἀντιπροσώπου
ἐξ ἐκάστης ἐφημερίδος ἐάν τοῦτο
ἀποδεχθῶσιν αἱ ἐφημερίδες θὰ
περιέλθῃ τοὺς διαφόρους ἐμπορι-
κοὺς οἰκοὺς τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ
Πειραιῶς ὅπως περισυλλάξῃ τὰ ἀ-
ναγκαζομένα χρήματα πρὸς μεγα-
λοπρεπῆ πανηγυρισμὸν τῶν Ἀπό-
κρεω. Λίαν δὲ προσεχῶς θὰ ἐκ-
δοθῇ καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ σχετικὸν
πρόγραμμα.
—Ὁ βαθύπλουτος κ. Ἀλ. Ρόσχιλ-
δωρήσαστο ἐν ὅλον ἑκατομμύρι-
ον εἰς τὰς νέας πασχῶς λεχοὺς
εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐκ τοῦτο κετοῦ
θανούσης θυγατρὸς του κυρίας Βε-
τίνης Ρόσχιλδ ἐν Βιέννῃ.

Εν Βέρνη τῇ 13 Ιανουαρίου 1893.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀρπαγῆς τοῦ ἐν Φιλίππουπόλει ναοῦ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς ἐμβάλλει ἡμᾶς εἰς σκέψεις αἷ. ὡς ἂν καὶ παρὲς βεβαιωμένα ἐν τούτοις ἐσωτερικῶς ἐν μεγάλλῃ εὐρίσκονται ἀρμονία καὶ εἰρήνῃ πρὸς τὰ κατὰ καιροὺς συμβαινόντα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Περμονίᾳ. Ἡ ἱστορικὴ ἀνέλιξις τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν τὸ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπικρατοῦν στοιχεῖον ἦτοί το Ἑλληνικὸν ἱρξάτο μειονοτήτων καὶ ἀρχόμενον ὑπὸ τῶν τῶς ὑποδεστέραν του, τίθησι κατ' ἀρχὴν τὸ ζήτημα. Ἀν οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλληνας πιστοὶ ὑπὲρ τοῦ Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος θεωροῦνται ἐγχαίριον ἢ ξένον στοιχεῖον, καὶ δευτέρον: ἂν ἀναγνωρίσασιν αὐτοῖς δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

Τὸ ζήτημα βεβαίως ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ καὶ ἐν τοῖς θεμελιώδεσι τῆς χώρας νόμοις δὲν χρίζεται ἀναπτύξεως θεωρούμενον κατ' ἀρχὴν λελυμένον. Ἀλλὰ πῶς δικαιολογοῦνται αἱ κατὰ καιρὸν ἀναιρεσίαι τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν βουλγάρων ἐπιδοκιμαζόμεναι ἐν πολλοῖς καὶ ὑπὸ τοῦ συνεγχαίριου βουλγαρικοῦ τύπου; Ἀποὺ δηλονότι οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἕλληνας θεωροῦνται ἰθαγενεῖς στοιχεῖον καὶ ἀπολαμβάνουσι πάντων τῶν ἐκ τοῦ συντάγματος ἀπορροουσῶν ἐλευθεριῶν ὡς καὶ πάντες οἱ ὑπὲρ τοῦ Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος πρὸς τὴν σήμερον ἢ ἀρπαγὴ τοῦ ναοῦ τῶν, ἄριον ὁ περιορισμὸς τοῦ δεινὸς δικαιώματος αὐτῶν ἐπὶ εὐσχήμῃ προφάσει δικαιολογούσῃ τὸ πράξικόν τιμα. Ἀν συμπολίται βούλγαροι θεωρεῖτε ἡμᾶς τοὺς πρῶτους καὶ ἀρχαιοτάτους τῆς χώρας οἰκιστάς ξένον στοιχεῖον, ὁρεῖτε νὰ δηλώσητε τοῦτο διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ἵνα ἕκαστος τῶν ὑπολειπομένων ἐξ ἡμῶν σκερθῇ διὰ τὸ μέλλον καὶ κανονίσῃ ἀναλόγως τὴν πορείαν του!

Ομοίως ταῖς ἡμετέραις εὐρίσκει τις κοινωνίαν ἐν παντί ἑτεροδόξῳ Κράτει ἂν καὶ οὐχὶ ἰθαγενεῖς καὶ ὑπηκόους ἀπολαμβάνουσας ὅ-

μως πᾶσις θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ ἐν οὐδεμιᾷ ὑπαγομένῃς πίεσει, ἐλευθερίας δὲ ὡς ἐνταῦθα ἐν τῷ Κράτει τῆς τάξεως τῆς πειθοῦς καὶ τῆς ἡσυχίας τὸν σεβασμὸν πρὸς πᾶν εκπαιδευτικὸν ἢ ἱερὸν αὐτῶν ἴδρυμα καίτοι προφανῆς τυγχάνει ἡ μειονότης αὐτῶν.

Εἰναι γὰρ σὸν βεβαίως ὅτι μεταξὺ βουλγάρων καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐκείνῃ διαφορὰ ἣτις ἀναγκάζει τὰς δύο Ἐκκλησίας νὰ εὐρίσκωνται ἐν οὐδεμιᾷ πνευματικῇ ἐπικοινωνίᾳ. Ἀν καλῶς ἢ κακῶς ἐπράξῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν εἴμεθα ἀρμόδιοι νὰ ἐξετάσωμεν, ὡς χριστιανοὶ ὁμως πνευματικῶς δὲ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὑπαγομένοι θεωροῦμεν τὴν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας ἱερὰν καὶ θεμελιώδεσ τῆς Θρησκείας δόγμα καὶ ὡς τοιοῦτον ἐπιβάλλει ἡμῖν πρὸς καιρὸν τὸν μεταξὺ ἀλλήλων πνευματικὸν ἀποχωρισμὸν μέχρι δηλονότι τῆς ἄρσεως τῶν ἐπιπροσθόντων κωλυμάτων.

Πάντα ταῦτα, ὡς καὶ ὁ θεμελιώδης τῆς χώρας ἡμῶν νόμος, πρὸς δὲ ἡ ὑπαρξίς ἰδιαιτέραν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν, ἀναγνωρίζουσιν ἡμῖν τὸ δικαίωμα τοῦ τελεῖν τὰς θρησκευτικὰς ἡμῶν τελετὰς ἐν ἰδιαιτέροις εὐκτηρίοις οἰκοῖς καὶ ἐν ἰδιαιτέραν θρησκευτικῶν λειτουργίᾳ, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν δὲ ταύτην οὐ μόνον κατακρίτῃ τυγχάνει ἡ πράξις τῶν ἐν Φιλίππουπόλει βουλγάρων ταραχοποιῶν, ἀλλὰ καὶ ἀντίκειται πρὸς τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἣτις ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης δὲν ποιεῖται διάκρισιν μεταξὺ Ἑλλήνων ἢ βουλγάρων ἀποὺ ἡδὴ καὶ οἱ πρῶτοι εἶναι αὐτόχθονες, ὡς οἱ δεῦτεροι, ἔχουσι δὲ τὰ αὐτὰ ὡς ἐκεῖνοι δικαιώματα ἀποὺ μάλιστα ὑπάριστανται τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις μετὰ τῆς αὐτῆς ἢ καὶ μείζονος προθυμίας.

* * *

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀνωτέρω γνωρίζομεν ἐκ τῶν προτέρων τὴν δὲ ἀπάντησιν αἱ βουλγαρίδες συνάδελφοι. Ὅτι δηλαδή οἱ Ἕλληνας ἐπαρειαθέντες τοῦ μικροῦ ἐπεισοδίου ἡγεῖραν καὶ πάλιν κεφαλὴν ζητοῦντες δικαιώματα

ἀποὺ δὲ ν' ἐχέονται ὑποχρεώσεις! Περιστὸν θεωροῦμεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν περισσότερον ἐπὶ τοῦ μαρτοῦ αὐτοῦ ἐπειρημάτων, ἀποὺ αὐτὰ τὰ πράγματα ἀνασκευάζουσιν αὐτό. Ἐν μόνον δὲ προσθέσωμεν καὶ τοῦτο ἐν ὅλῳ ἡμῶν τῷ δικαίωματι πρὸς τὰς τὰ τοιαῦτα προνοῦσας συνάδελφους ὅτι «στρατολογούμενοι, πορολογούμενοι, καὶ ἐν γένει πρὸς πᾶσας τὰς ἐκ τῶν νόμων ἀπορροεούσας διατάξεις καὶ ὑποχρεώσεις ἐποβαλλόμενοι, ἐννοοῦμεν νὰ ἀπαίτησιν τὰ δικαιώματα ἡμῶν ὅτινα αἱ τοιαῦται συνάδελφοι μᾶς ἀρνοῦνται οὐχὶ παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ παρὰ τῶν κυβερνούντων πατρικῶς τὴν ἡμετέραν Χώραν, ὧν τὸ φιλοδικαίον πλέον ἢ ἅπαξ μέχρι τοῦδε κατεδείχθη καὶ οἱτινες οὐ μόνον ἐξακολουθήσουσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὡς μέχρι τοῦδε ἀναγνωρίζοντες καὶ ἡμῖν τὰ ὑπὸ τῶν νόμων χορηγούμενα πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις βουλγαροῖς, ἀνεξαρτήτως φυλῆς ἢ ἐθνότητος, δικαιώματα, ἀλλὰ ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ἐλληνικοῦ ναοῦ τῆς Φιλίππουπόλεως θὰ ἀποδώσασιν δικαιοσύνην.

Σκ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΕΝ ΚΡΗΤΗ— Ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866 ἡ Πύλη συνέλαβε τὸ σκόπιμον σχέδιον νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἐν Κρήτῃ τουρκικὸν στοιχεῖον δι' ἐποικισμὸν Τούρκων ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς Ἀυτοκρατορίας. Καὶ μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς τριετοῦς ἐκείνης ἐπαναστάσεως ἐμελέτα νὰ ποικίσῃ εἰς τὴν νήσον Κίρκασίους, ἀλλ' ἡ ἀντίστασις τῶν Κρητῶν, ὑποστηριζομένων ὑπὸ τῆς διπλωματίας, ἐματαιώσε τὸ σχέδιον. Ἀλλ' ἡ Πύλη εὗρεν ἄλλην ὁδὸν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Παρὰ τὴν πόλιν τῶν Χανίων ὑπῆρχε μικρὸς τις καὶ ἀσήμαντος συνοικισμὸς Ἀράβων καὶ Αἰθιόπων καὶ ὑπεβοήθησε τὸν ἐποικισμὸν καὶ ἄλλων οὕτω δὲ βαθμυδὸν ἠξίθη καταπληκτικῶς ἡ ἀποικία καὶ οἱ Βεγγάζιοι κατέστησαν ἀληθῆς μαστίξ τῶν ἐν Χανίοις χριστιανῶν, προσεζάρχοντες εἰς πᾶσαν φυλετικὴν ταραχήν.

Τώρα δὲ ἀγγέλλεται ἐκ Κρήτης ὅτι καὶ ἐν Ρεθύμνῃ ἀπακίσθησαν κατ' αὐτὰς διακόσιοι Βεγγάζιοι, παραχωρηθέντων αὐτοῖς δωρεὰν οἰκοπέδων πρὸ τῆς πόλεως.

Ἡ εἰδησις εἶνε σοβαράτατη, διότι δευκνύει ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπαρειατεῖται τῶν περιστάσεων.

ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ—Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἐπιστέλλει περὶ Ἑλλάδος τὰ ἐπόμενα: «Φαίνεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι διατεθειμένη νὰ εἰσέλθῃ ἡσυχῶς εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, δηλαδή εἰς τὴν μέριμναν περὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὑποθέσεων καὶ νὰ κατὰβάλλῃ ὅλην αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν καὶ ὅλους τοὺς πόρους τῆς ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναπτύξεως. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε τὸ μόνον κράτος ἐν τῇ μεσημβρινῇ Εὐρώπῃ, τὸ ὅποιον ἐπανειλημμένως ἀπετάθη εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις ὡς πρὸς ζητήματα, εἰς τὰ ὅποια αὐταὶ δὲν δύνανται ν' ἀναμιχθῶσι, καὶ προσεπάθησε ν' ἀκολουθήσῃ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν βασιζομένην ἐπὶ ἰδανικῆς ἐπεκτάσεως ἐδάφους. Ἡ καλλιτέρα ἐξωτερικὴ πολιτικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ διὰ τὰ κράτη τοῦ Αἰῶνος, εἶνε νὰ διατηρῶσι φιλικὰς σχέσεις πρὸς τοὺς γείτονάς αὐτῶν. Οὐδεμία τῶν μεγάλων Δυνάμεων, μηδ' αἰτῆς τῆς Ρωσσίας ἐξαιρουμένης, εἶνε σήμερον διατεθειμένη νὰ βοηθήσῃ τὰ κράτη ταῦτα εἰς ποσπάθειαν ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως. Πρέπει νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι τὰ διηγεῖται αὐτῶν παράπονα ὀλίγην διεγείρουσι τὴν συμπάθειαν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ. Καὶ πράγματι καὶ αἱ Κυβερνήσεις καὶ οἱ λαοὶ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ εὐρύσκουσιν ὅτι ἀρκετὰ ἡδὴ ἤκουσαν περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐθνικότητων τῆς Ανατολῆς καὶ τοῦτο ἐπὶ πολλὴν ἀκόμη χρόνον».

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ—Προτάσεις ἐγένοντο κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν περὶ κατὰσκευῆς σιδηροδρόμου ἐν Κερκύρᾳ ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Βίδο. Αἱ προτάσεις ἐγένοντο ὑπὸ Γάλλων κεφαλαιούχων διὰ τινος ἀντιπροσώπου των ἐλθόντος ἐν Ἀθήναις ὡς ἀντιπροσώπου καὶ ἄλλης ἐταιρίας σκοπούσης, ὡς λέγεται ν' ἀναλάβῃ καὶ ἄλλα ἔργα.

ΤΡΙΚΥΜΙΑΙ—Εσχάτως εἰς τοὺς

(33) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (33)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότερον κε νανικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Β'

«Ὁ Ερνέστος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπέτρεψε νὰ ἀναδεχθῇ ὁ Φοβερός ἀντ' αὐτοῦ τὴν μετὰ τοῦ ἱσποτίσκου Φ. μονομαχίαν, διότι τοῦτο ἀντέκειτο πρὸς τὰς οἰκογενειακάς του παραδόσεις καὶ τὸν χαρακτῆρα του. Ἠλπίζε δὲ μετὰ

πεποιθήσεως ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρεπέ ποτε ὁ Θεὸς ὑπὸ τοιοῦτον μόνον ὅρον νὰ ἐπανεύρῃ πᾶν ὅ,τι ἀπὸ δεκαεξὲς ἔτῶν ἀνεζήτει, δηλαδή ἀπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ φρονεῖται ἐν μονομαχίᾳ μετὰ τοῦ ἀντιπάλου του.

— Ἀλλ' ἡ πληγὴ; Πῶς θὰ ἴδῃ Φοβερός, τὴν πληγὴν ἢ Ροζαλία; Τὴν δὲ ὑποδότη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πρὶν ἢ ἀπολύθωμεν νὰ ἐκδέσωμεν τὰ πράγματα ὡς ἔλαβον χάραν;

— Ἀφετε ἐπ' ἐμοῦ τὸ βάρος τοῦτο, ἀρχηγέ!

Ἐν τούτοις ἡ ἄμαζα ἔστη ἐπὶ τοῦ λισσώστρου τοῦ πρὸ τοῦ μεγάρου τῆς κομῆσεως Δυβάλ. «Ὁ Φοβερός πρῶτος ἔκρουσε τὸν κώδωνα εἰς τὸν πρῶτον δὲ παρουσιασθέντα θαλαμηπόλον ἀνήγειλεν:

— Εἶπατε τῇ κυρίᾳ κομῆσιν ὅτι ὁ

πρίγκηψ διέμεινε σφός καὶ ἀβλαβὴς καταβαλὼν τὸν ἀντίπαλον, ἐπθυμεί δὲ νὰ ἐπανάδῃ τὴν δόξαν ἐν στολῇ τοιαύτην ὥσει ἐπέστρεφε νικητὴς ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Τὸ στρατήγημα τοῦτο μεταχειρίσθη ὁ Φοβερός ἵνα λάβῃ καιρὸν ὁ Ερνέστος νὰ κατακλιθῇ ἐν τῇ κοιτῶνι του καὶ ὑποδεχθῇ τὴν Ροζαλίαν οὐχὶ μετὰ τῆς ἐκπλήξεως ἐκείνης μεθ' ἧς θὰ ἐπανεβλεπεν αὐτὸν ἐπιστρέφοντα τῆς μονομαχίας καὶ δι' πληγῶν.

Ἡ Ροζαλία μετ' ἀνυπομονησίας ἀνέμενε τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ερνέστου. Ἐπὶ τῇ ἐπθυμίᾳ του ἱρξάτο καλλυπίζομένη.

Ἀδάμαντες, μαργαρίται καὶ χρυσοῦφρανοι ἐσώητες ἐτέθησαν εἰς κίνησιν ἐντὸς δὲ ἄρας ἦτο ἐτοίμη ἀπαραλλάκτως ὡς ἦτο ὀλίγας στιγμὰς πρὸ τοῦ γάμου τῆς ἐν τῇ μονῇ τῆς Θεομήτορος.

«Ὁ Ερνέστος ἐν τῷ μεταξὺ κατεκλίθη μόνῃ δὲ ἡ κόρη Δυβάλ διὰ τοῦ Φοβεροῦ ἐγένετο γνώστης τῆς πληγῆς τοῦ Ερνέστου ἀμέσως δὲ παρεσκεύασεν τὴν Ροζαλίαν ἥτις ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς κομῆσεως Δυβάλ διέμενε πάντοτε ἡ θυγάτηρ τῆς Εριέττης.

Ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ Ερνέστου μετὰ τῆς Ροζαλίας ἂν οὐχὶ τόσῳ τραγικῇ, ἦτο ὅμως ἱκανῶς περιπαθὴς καὶ θνλζικάρδιος ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν δύο τρυφερῶς ἀγαπωμένων συζύγων.

«Ὁ ἱατρὸς προσκλήθει ἀμέσως ἐπέδεσε τὸ τραῦμα ἀπεφίγητο δὲ ὅτι θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ μένῃ ἐν τῇ κλινῇ ἐπὶ δεκαπεντε ἡμέρας.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας τοῦ Ερνέστου ἡ Ροζαλία διέμενε ἐν τῇ κοιτῶνι του μόνῃ περιποιημένη αὐτὸν καὶ μετὰ πάσης προθυμίας μεταλ-

δύο λιμένας τοῦ Πειραιῶς σφοδρὸς βορειοανατολικὸς ἄνεμος ἐξήγειρεν ἐν τῇ πελάγει τοιαύτην τρικυμίαν ὁμοίαν τῇς ὁποίας δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ ἐκεῖ ναυτικοί. Πολλὰ ἱστιοφόρα ἐκ διαφόρων μερῶν προσερχόμενα καὶ εἰς Πειραιᾶ καταπλέοντα κατεποντίσθησαν, ἀλλὰ δὲ παλαιόντα κατὰ τῶν μακρινῶν στοιχείων ἐπαθον ἀρκετὰς ζημίας τινὰ δὲ ἀνεπαγορεύτους. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ λιμένι, ἀλλ' ἡ τρικυμία τοῦ πελάγους, γράφουσι τὰ χθὲς κομισθέντα Ἀθηναϊκὰ φύλλα, ὑπερβαίνει πᾶσαν περιγραφὴν. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσῃ τις ὅτι ἀπὸ τῆς παραλίας τῆς Πειραιῆς, Χερσονήσου δὲν ἰδύνατό τις νὰ διακρίνῃ οὐδ' εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τῆς πυκνῆς ομίχλης καὶ τῶν πελαγίων κυμάτων, ὡς ὁ μηκυθὸς ἐπλήρου ὁλόκληρον τὴν σκοτεινὴν ἑκτασιν τοῦ Ἀιγαίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ τίς οἶδε πόσοι ἀνδρεῖοι ναυτικοὶ ἐπάλαιον τὸν ἐσχατον ἀγῶνα!

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ταύτην τὴν ἑβδομάδα ὁ τέως διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Γερμανίας ἐν Σοφίᾳ κ. Βάγγενχαϊμ προεβιβάσθη εἰς τὴν Βαρσοβίαν, ὡς τοιοῦτος. Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν μετέβησαν εἰς τὸν σταθμὸν κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

Ὁ Βάγγενχαϊμ ἐγκαταλείπει τὰς ἀρίστους ἀναμνήσεις ἐν Βουλγαρίᾳ.

— Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς συγκοινωνίας Ρωσσοβουλγαρικῆς — Βάρνης εἰργάζοντο καθ' ἑκάστην 2000 ἐργάται. Χθὲς τέλος ἦλθε τὸ πρῶτον τραῖνον ἀπὸ 25 ἡδὴ ἡμερῶν.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρωσσοβουλγαρικῆς ὁ Δούναβις εἶνε πλέον πεπηγμένος.

Ἡ συγκοινωνία πλέον ἐκτελεῖται δι' ἐλκυστρῶν.

— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους ἡ Α. Β. Υ. ἐνεδύθη μεγαλοπρεπῆ ἐνδυμασίαν ὡς ἀνώτατος τιτλοῦχος τοῦ Τάγματος τοῦ «Ἀγίου Ἀλεξάνδρου».

Αναγινώσκουμ' ἐν τῇ «Σδομποδῇ».

— Τὸ ζήτημα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Αγίας Κυριακῆς ἐν Φιλιππουπόλει, ὡς μανθάνομεν ἔχει ὡς ἑξῆς: ἡ κυβέρνησις πρὸς ἰσχυρὴν διέταξεν, ἵνα αἱ κληῖδες τοῦ ναοῦ ἀποδοῦσιν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Μητροπόλεως εἰς διορισθέντα ὑπάλληλον, ὅστις ταυτοχρόνως θέλει ἐπὶ τόπου ἐξετάσει τὸ ζήτημα, ἵνα

πεισθῇ περὶ τῆς πλειονότητος, ἡ δὲ ποῖα ἐθνικότητος εἶνε.

Εν πάσῃ περιπτώσει πρέπει νὰ δοθῇ ἡ ἐκκλησία εἰς τὸν βουλγαρικὸν πληθυσμόν, διότι ἄλλως δὲν βλέπομεν τρόπον εἰρηνεύσεως τῶν πνευμάτων τοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις ἔχει πενταπλάσιον ἀριθμὸν κατοίκων ἐν τῇ ἐνορίᾳ. Ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας οἱ Ἕλληνες κατελάμβανον τὰς σχολὰς μας, τὰς ἐκκλησίας μας, ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν ἐκδιώκομεν τοὺς ἀρχιερεῖς των. Ἐν Μακεδονίᾳ ἀκούομεν ὅτι πάντοτε γίνεται. Διὰ νὰ μὴν ἐξερεθίζωνται τοῦλάχιστον τὰ πνεύματα, πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν βουλγαρικὸν πληθυσμόν.

— Ὁ «Πολίτης» ἀπαντᾷ εἰς τὴν «Σημαίαν» τοῦ Λονδίνου, ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Ρωσσία δικαιοῦται πληρέστερα ν' ἀναμνησθῇ εἰς τὰ ἑσπερικά πράγματα τῆς Βουλγαρίας, διότι ἡ ἡγεμονία δὲν ἔχει ἐπὶ συνθήκῃν θεμελιούμενον καθεστὸς, οὐδ' ἐννομον κινδύνον. «Διὰ τὸ Καλνὸκῆς (προστίθῃσι τὸ ρωσσικὸν φύλλον) διαστῆναι ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν Κοβούργον; Διότι ἡξεύρει ὅτι τὸ διάδημα τοῦτο θὰ ἦτο ἀπροκάλυπτος ὕβρις πρὸς τὴν Ρωσσίαν καὶ ὅτι ἡ Ρωσσία, καὶ μὴ κηρύττουσα πόλεμον, θὰ πρεῖθαιεν εἰς μέτρα ἀνταποδόσεως, ἐξ ὧν θὰ προήρχετο μείζων ζημία. Κατὰ τοῦ γάμου τοῦ πρίγκηπος δὲν θὰ διαμαρτυρηθῇ ἡ Ρωσσία. Θὰ διαμαρτυρηθῇ ὅμως κατὰ πάσης μεταβολῆς τοῦ βουλγαρικοῦ Συντάγματος, ὅπερ συντάχθη τῇ συμπράξει τῆς καὶ ἐπὶ τὴν προστασίαν τῆς, καὶ ἡ φωνὴ τῆς θὰ ἀκούσθῃ.»

— Ἐν οὐγγρικῇ φύλλῳ ἐκ τῶν ἐγκρίτων ἐδημοσιεύθη συνδιάλεξις τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκ. Κλημεντίνης πρὸς τινὰ Οὐγγρον μεγαίστανα κατὰ τὴν πρόσφατον διὰ Πέστης διάβασίν τῆς. Ἡ Α. Β. Υ. εἶπε διήθεν ὅτι τὸ σχέδιον τῆς ἀναθεώσεως τοῦ βουλγαρικοῦ Συντάγματος ὑπὴρ ὡρεῖται αὐτῇ, ἐξ ἑνὸς μὲν ὅπως διευκολύνῃ τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ τῆς, ἐξ ἑτέρου δὲ ὅπως στερεώσῃ τὸν θρόνον τοῦ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως νέου χάσματος ἀνὰ μέσον Βουλγαρίας καὶ Ρωσσίας. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πριγκίπισσα Κλημεντίνα ἔσπευσε νὰ διαψεύσῃ τὰς ἀποδοθείσας αὐτῇ ἐκφράσεις βεβαιώσασα ὅτι πρὸς οὐδέναν Οὐγγρον μεγαίστανα συνδιελέχθη ἐν Πέστη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Βιέννη 13 — Ἡ Φράντσεβίλα ἀνακοινεῖ τὸ διαδύον ὅτι διήθεν ὁ Αὐτοκράτωρ κατὰ τὸν τελευταῖον γορὸν δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας Decker, ὅτι εἶνε ἀπλήρως ἐπινότης. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐ-

δέχθη λαμπρὰ τὸν τε πρεσβευτὴν καὶ τὸν στρατιωτικὸν ἀκόλουθον.

Βιέννη — Ὁ Καταρζῆς προχθὲς μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος ὑποδοχὴν ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Καλνὸκῆ.

Βερολίνο — Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπαθεν ἐξ ἐλαφροῦ κρυολογήματος.

Δρέσδη — Ἡ ἡγεμονὶς Φρειδερίκου Αὐγούστα ἔτεκεν ἡγεμονίδην.

Παρίσι — Ὁ Ρυμπὼ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ καταστείλῃ ὅλας τὰς ἀνησυχίας, ὡς προξενούσιν οἱ σοσιαλισταί, οὐδέποτε θ' ἀνεχθῇ ἵνα ἡ Γαλλία διαταράσσῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν γειτόνων Μεγάλων Δυνάμεων. Ὁ Μπουρζὸς ἐπερωτήθη περὶ τῆς συλλήψεως ἡ μὴ τοῦ Ἀρτέν καὶ Χέρτζ, ἀπήντησεν ὅτι τὸ ἐντάλμα τῆς συλλήψεως ἐξεδόθη ἤδη.

Παρίσι — Ὁ Ἀνακριτὴς ἐξήτασε τὸν Κάρλον. Λεσσέψ, Κοτόφ, Φοντάν περὶ τῆς ἀποδομένης κατ' ἐνίων μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος κατηγορίας τρεῖς τῶν διαχειριστῶν τῆς ἑταιρίας Παναμᾶ ἐδήλωσαν ὅτι οὐδέποτε ἡ ἑταιρία εἶχε σχέσιν μετὰ ξένων πρέσβων. Ὁ Φιγαρό δηλοῖται ἐπιστολῇ, δι' ἧς ἀποδεικνύεται ἐπισήμως ὅτι ὁ Καρνὼ εἶχε δηλώσει κατὰ τὸ 1886 εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι δὲν ἔκρεπε νὰ ἐκδοθῇ Ἀλαχίον ὑπὲρ τοῦ Παναμᾶ διότι ἐδίδετο ἐγγύτης ὑπὲρ ἐπιχειρήσεως, ἥτις δὲν ἦδύνατο νὰ παρέχῃ ἐγγύτητα ὑπὲρ τῆς ἐπιτοχίας.

Ὁ Καμπὼν θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν Βάδ-διγκτων.

Βουκουρέστιον 13 Ιανουαρίου — Ἐφημερίδες τινὲς τῆς Μόσχας καὶ Πετροπόλεως ἀνήγγειλαν ὅτι διήθεν ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις ἐδικαιολόγησε παρὰ τῇ ρωσσικῇ κυβερνήσει, τὸν κανονιστικὸν τοῦ ἀτμοπλοίου «Ὀλγας, τῆς ἑταιρίας Γκαγκαρὴ, παραβιάσεως τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις. Ἡ εἰδήσις εἶνε ἀνυπόστατος. Ἡ Ρουμανικὴ κυβέρνησις κατέδειξε τὴν ἀξιόμακτον δι-αγωγὴν τοῦ πλοίου ἐπέστησε δὲ τὴν προσοχὴν τῆς ἑταιρίας ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐπακλουθημάτων, ἐὰν παραβιασθῶσι καὶ πάλιν αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις.

Βουκουρέστιον 14 Ιανουαρίου — Σήμερον ἐγένετο ὁ γάμος τῆς Ἀρχιδουκίσσης Μαργαρίτας.

Λονδίνο — Τὸ σύνταγμα τοῦ περικοῦ τοῦ ἐδρεῶν ἐν Μελίτῃ

ἔλαβε διαταγὴν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Χεδίβης ἐδήλωσεν ὅ-στικὸς ὅτι προτίθεται ν' ἀπαλλάξῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἀγγλίων ὑπα-λλήλων.

Βερολίνο — Ὁ Μέγας δούξ διάδοχος ἐβίβασεν, ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος, οἱ πρίγκη-πες Φρειδερίκος, Λεοπόλδος, ὁ πρίν-κηψ τοῦ Ὁλδεμβούργου τοῦ Ἑδιμ-βούργου, οἱ πλείστοι ἔφερον ῥωσσι-κὰς στολὰς.

Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ὁ Τσάρεβιτς μὲ πρωσσικὰς στολὰς, ἐνηγγαλίστη-σαν ἐγκαρδιότατα, μετὰ τὴν ὑποδο-χὴν ὁ Αὐτοκράτωρ παρέλαθεν ἐν τῇ ἀνοικτῇ τοῦ ἀμάξῃ τὸν Τσάρε-βιτς, ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ πλήθους εἰς τὴν Ρωσσίαν πρε-σβεῖαν, ἐβίβη ἡ πρέσβειρα Σουβζλὼφ ὑπεδέχθη τὸν Τσάρεβιτς.

Παρίσι — Ὁ Χρόνος λέγει ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Τουρκίας νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῶν Ἀγγλοαγροπια-κῶν σχέσεων.

Παρίσι — Κατὰ πληροφο-ρίας ἐκ καλῆς πηγῆς εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ Μιλάνος τῇ 12 Ιανουαρίου με-τέβη ἐν Μπιάρις παρὰ τῇ Ναθα-λίᾳ οὐχ ἦν τὸ διάδημα οὐδὲν ἔ-ξει ἀποτέλεσμα, πρὶν ἢ κανονισθῇ ἡ αἰτήσις τῆς βασιλείσεως περὶ νο-μίμου διαζυγίου.

Λονδίνο — Κατ' εἰδήσεις τοῦ Πρακτορείου Ρέουτερ τὰ στρα-τεύματα τῆς κατοχῆς θὰ περιορι-σθῶσιν εἰς δύο μόνον συντάγματα ἅτινα κατ' ἀρχὰς θέλουσι μείναι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ διατελῶμεν εἰς ἁρμονικὰς σχέσεις μετὰ τῶν συν-δρομητῶν δὲν ἐφαρμόζομεν τὰ μέ-τρα ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ὑπαγορεύει ἡμῖν ἡ ἀμεμνησία τινῶν πρὸς ἀ-πότισιν τῆς μικρᾶς συνδρομῆς τῆς «Ὀδησσού». Ἐν τούτοις παρακαλοῦ-μεν καὶ ὑπομνησκόμεν τοῖς καθυ-στεροῦσι τὰς συνδρομὰς τοῦ παρελ-θόντος ἔτους ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς νὰ ἐκκαθαρίσωμεν τοὺς λογ(σμοὺς μας, διότι αἱ συνδρομαὶ εἶναι οἱ μόνον πόροι καὶ τὰ μόνυ ἐλαττήρια πάσης βελτιώσεως καὶ προόδου τῆς «Ὀδησσού», τῆς ἐφημερίδος δηλ. τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνισμοῦ.

Πεποιθότες δὲ ἐπὶ τῆς ἄκρας φιλο-μουσίας καὶ φιλοτιμίας τῶν συνδρο-μητῶν ἡμῶν, οἵτινες κατανοήσαν-τες τὸν εὐγενῆ προορισμὸν τῆς «Ὀ-δησσού» ἀπ' ἀρχῆς προθύμως ὑπο-στηρίζουσιν αὐτὴν τὸ ἐπ' αὐταῖς, ἀγγέλλομεν τοῖς ἐν Βάρνῃ συνδρο-μηταῖς ὅτι ἤρξατο ἡ εἰσπράξις τῶν συνδρομῶν τοῦ ἀρξάμενός ἔτους διὰ τοῦ ἐνταῦθα εἰσπράκτορος τῆς «Ὀ-δησσού» Ἀθανασίου Μαυρίδου ἐπ-ἀποδείξει ἐντόπῳ σεσημασμένῃ διὰ τῆς σφραγίδος τῆς «Ὀδησσού» καὶ ὑπογεγραμμένῃ διὰ τῆς ὑπογρα-φῆς τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς.

Εἶνε περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἡ ὑπαρξὶς ἑλληνικῆς ἐφημερί-δος ἐν Βουλγαρίᾳ τιμᾷ τοὺς ἐν αὐ-τῇ οἰκούντας ὁμογενεῖς, ἡ δὲ ἐγ-καιρὸς ἀπότισις τῆς μικρᾶς συνδρο-μῆς τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἀπαραί-τητος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ποι-κίλων δυσχερειῶν, καὶ ὧν προσ-χρῶει τὸ δημοσιογραφικὸν ἡμῶν στάδιον!

Ἐν Βάρνῃ 9 Ιανουαρίου 1893.

λάσσουσα τὰ ἐπίδερματα τῆς πληγῆς του. Ἰκανὸν μέρος τῆς νυκτὸς διήρουντο διηγούμενοι ἀλλήλους τὰς θλίψεις καὶ βασάνους ἃς ὑπέστησαν κατὰ τὸν χω-ρισμὸν των, ἀλλ' ἡ Ρωζαλία ἦτο πολὺ περίεργος νὰ μάθῃ τὰ κατὰ τὸν Ἑρνέ-καὶ πᾶς διεσώθη ἐκ τῶν διωκτῶν του.

Ὁ Ἑρνέστος διηγῆθη τῇ Ρωζαλίᾳ τότε.

— Ἐν τῷ ἀπληπισμένῳ ἐν μαζ νυκτὶ ἐκοιμάμην ὄνειρευόμενος τὸ παρελθὸν καὶ τὴν κατάστασιν μου τὴν ἐν φυ-λακῇ, αἴφνης ἐκ τοῦ ἀπλέτου φωτός οὐ δι' ἀχυρέντος ἐν τῇ φυλακῇ μου ἡ-γέρθη ἐντρομος.

— Τίς εἶ; ἀνεφώνησα.

— Ἀνὴρ πῶς φίλος ἀπῆντησεν φω-νὴ τις ἦν ἀμέσως ἀνεγνώρισα. Δὲν ἐ-πρόλαβα νὰ τελειώσω τὴν φράσιν μου καὶ ἀμέσως δύο σιβαραὶ χεῖρες μὲ πε-ριέβαλον καὶ ἐπνίγημεν ἀμφότεροι εἰς

τὰ δάκρυα. Ἦτο ὁ Φοβερός, τὸ πα-λιν κἀριμον!

Ὁ Ἑρνέστος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακο-λουθῇ ἐκ συγκινήσεως διότι οἱ ὀφ-θαλμοὶ του ἐπληρώθησαν δακρύων.

Τὸν διέκοψεν ὁ Φοβερός λέγων!

— Ὁ δεσποφύλαξ ἡ: ὁ μεθυσμένος χάρις εἰς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα εἶχον λα-βεῖ, καὶ τὰ χρυσὰ νομίσματα ἅτινα ἐκρά-τει εἰς τὰς χεῖρας του, ἐγὼ δὲ αὐθῶ-ρε ἀφοῦ διὰ τινος γρόνθου κατέκλινα αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀχυροστρωμνῆς τοῦ ἀρ-χηγοῦ, παρέλαθον αὐτὸν σχεδὸν ἀναι-σθητὸν ἐπὶ τοῖς γενομένοις καὶ ὠδήγη-σα ἐκτὸς τῆς φυλακῆς.

— Ἦτο ἀκριβῶς μεσονύκτιον! Εἶχον λάβει ὅλας τὰς δυνατὰς προφυλάξεις. Ἐρωδιάσθη μετὰ γενεῶν καὶ μανδίου, ἡ δὲ πληρωθεῖσα ἡμαξία μου ὠδήγησεν ἡμᾶς εἰς τὸν πλησιέστερον σιδηροδρο-

μικὸν σταθμὸν, ὅπου ἀφικόμενοι τὴν πρῶταν ἐπέβημεν τῆς πρώτης ἀναχω-ροῦσας ἀμαξοστοιχίας καὶ ἐφθάσαμεν εἰς Γαλλίαν. Ἐκεῖ ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν ἐξορίστων πριγ-κίπων προσεπαθόμεν νὰ ἀνακαλύψω-μέν τινα γνώριμον ἐκ τῆς ὥραιας μας πατρίδος, ἀλλ' εἰς μάτην.

— Τέλος μετὰ 16 ἐτῶν περιπλανή-σεις ἐφθάσαμεν εἰς Παρισίους ὅπου ἡ τύχη ἐπεφύλασεν ἡμῖν τὴν ἀπροσδό-κητον ταύτην χαρὰν, χάρις εἰς τοὺς τί-λους οὓς εἴχομεν προσλάβει.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ
Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Χάρη των ενστάσεων πολεμήσαντων εταιρειών και του πρακτικού πανήγυτος, ο διαλύσει εν τώ παρόντι ποδός Κατανομής δημοσιεύσαντες αυτόν αποστέλλεται ήρην από το Δ. Συμβούλιον της άνω Εταιρείας.

Κεφ. α! σκοπός της Εταιρείας

ΑΡΘΡΟΝ 1. Ίδρύεται εν Αθήναις, υπό την έψηλην προστασίαν της Α. Μ. του Βασιλέως, Εταιρεία έπονομαζομένη, «Ελληνική Βιοτεχνική Εταιρεία», σκοπούσα την εν Ελλάδι παραγωγήν

και ανάπτυξιν της τεχνικής διδασκαλίας.

ΑΡΘΡ. 2. Τόν σκοπόν τούτον θέλει επιδιώξει ή Εταιρεία διά παντός τρόπου έρκετοῦ αὐτῇ, κυρίως δέ διά παροχής καταλλήλου διδασκαλίας εἰς τὰς επαγγελματικάς τάξεις, διά συστάσεως τεχνολογικῶν συλλογῶν καὶ βιβλιοθηκῶν, διά μελετῶν καὶ δημοσιευμάτων, διά δημοσίων διαλέξεων, κτλ.

ΑΡΘΡ. 3. Η Εταιρεία επικαλεῖται τήν συνδρομήν παντός φιλοπάτριδος ήρ ευδοκίσεως τοῦ σκοποῦ αὐτῆς.

Κεφ. β! Περὶ Εταίρων.

ΑΡΘΡ. 4. Οἱ εταῖροι διακρίνονται εἰς ἐπιτίμους, τακτικούς καὶ ἐκτάκτους. Ο δ' αριθμός αὐτῶν εἶνε ἀπεριόριστος.

ΑΡΘΡ. 5. Καὶ ἐπιτίμοι μὲν εταῖροι, ἐκλέγονται ἐπὶ τοῦ συμβουλίου, διά δώδεκα τοῦλάχιστον ψήφων, ἄνδρες

σπουδαίας παρασχόντες ὑπηρεσίας τῇ Εταιρείᾳ ή ἄλλως διαπρέποντες.

ΑΡΘΡ. 6. Οἱ δὲ τακτικοὶ εταῖροι ἐκλέγονται ἐπὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δι' ἐννέα τοῦλάχιστον ψήφων, προτάσει δυο τακτικῶν εταίρων, καταβάλλουσι δ' ἐτησίαν συνδρομήν δραχμῶν 15 τοῦλάχιστον.

ΑΡΘΡ. 7. Ἐκτακτοὶ εταῖροι ἐγγράφονται οἱ ἐπὶ δύο τακτικῶν εταίρων προτεινόμενοι καὶ καταβάλλοντες ἐτησίαν συνδρομήν δραχμῶν 5 τοῦλάχιστον.

ΑΡΘΡ. 8. Στεροῦνται τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων δικαιωμάτων ὅσοι τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων εταίρων δὲν προαποτίσωσι τήν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομήν.

ΑΡΘΡ. 9. Οἱ προσφέροντες δωρεὰν ἀξίας 500 τοῦλάχιστον δραχμῶν, ἀναγράφονται δωρηταὶ τῆς Εταιρείας εὐερ-

γέται δ' ἀναγράφονται οἱ προσφέροντες δωρεὰν 1000 τοῦλάχιστον δραχμῶν· μεγάλοι δ' εὐεργέται οἱ προσφέροντες δωρεὰν 5000 τοῦλάχιστον δραχμῶν.

ΑΡΘΡ. 10. Οἱ δωρηταὶ καὶ εὐεργέται τῆς Εταιρείας λογιζονται αὐτοδικαίως ἐν τοῖς τακτικοῖς εταῖροις.

Κεφ. γ! Πόροι τῆς Εταιρείας.

ΑΡΘΡ. 11. Οἱ τῆς Εταιρείας πόροι ἀποτελοῦνται κυρίως:

α!) ἐκ τῶν συνδρομῶν τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων εταίρων,

β!) ἐκ δικαιωμάτων ἐγγραφῆς μαθητῶν.

γ!) ἐκ δημοσίων, δημοτικῶν ή ἄλλων ἐπιχορηγήσεων.

ΑΡΘΡ. 12. Ἐν τῇ χρήσει τῶν εἰς τήν Εταιρείαν προσφερομένων δωρεῶν ή κληροδοτημάτων τηρηθῆσονται οἱ τῶν δωρητῶν ὅροι. ἀκοῦσθε!

„Η ΟΔΗΣΣΟΣ“

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΟΜΟΓΕΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ 1893 ΕΞΑΚΟΛΟΓΗΘΗΣΕ ΤΗΝ ΤΡΙΤΤΗΝ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΚΔΟΣΙΝ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΣΤΗΝ ΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΜΟΝΟΝ 15 ΛΕΒΑ.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 8.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΜΜΙΣΘΟΙ Η ΑΜΙΣΘΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ, ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΤΗΣ
ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΧΩΡΑΣ ΓΩΝΙΑΝ.

ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ
ΔΩΡΕΑΝ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕ-
ΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΤΑΧΥΤΗΣ ΕΥΘΥΝΙΑ
ΔΙΕΘΝΕΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1891.

ποικίλῃς χαρακτήρων ἐπιλογῶν, πρὸς τὰ καλύτερα τυπογραφικὰ Εἰδικότης ἐν τοῖς ἀγγεληρίοις ἐφραδόντων, γόμων καὶ ἱσοκατηρίων ἐν οἰκίστῳ τοῦ ἡμερονηκίου ἔργῳ.

Τὸ τυπογραφεῖον ἱρὸν κεκτημένον ταχέως καὶ νεωτάτου συστήματος μηχανῶν καὶ πηλοποιήσεων διὰ νεωτάτων καὶ ποικίλων χαρακτήρων ἀνταλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἔργασίαν εἰς Βουλγαρικῇ, Ἑλληνικῇ, Γαλλικῇ, Ἰταλικῇ, Ἀγγλικῇ, Γερμανικῇ καὶ Σερβικῇ γλώσσῃ.

Ὁσὸνδήποτε ὅραν ἀνταλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν
ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΗΝΙΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ,
ΑΓΓΕΛΙΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΜΩΝ
Καὶ πᾶσης ἐκτάκτου ἔργασίας.

Ἀνταλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:
Βιβλίων, Ἐφημερίδων, περιοδικῶν, προσκλητηρίων,
Επιστοληρίων, Διαπομπῶν, Λογισμῶν, καὶ ἀποδείξεων.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ИНТЕРЕСНО ИЗВѢСТІЕ

Извѣстѣя се на интересующи се че отъ сегашния вѣстникъ „Одиссось“ ще обнародва разни извѣстѣя спорѣдъ цѣнитѣ показани, въ първата страница, на всичкитѣ употребени у насъ европейски езици: българи, италиански, нѣмски и пр.

Въ писалището ни се намира особено отделение за прѣводи на разни документи, отъ Гърцскій, Българскій, Французскій, Румѣнскій езици и пр.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλεται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐν τῇ «Οδῆσσῳ» θὰ δημοσιεύονται ἀγγελίαι διάφοροι, κατὰ τὴν ἐν τῇ α! σελίδι διατίμησιν.

Εἰς ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΠΑΡ ΗΜΙΝ ΕΝ
ΧΡΗΣ ΕΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 14 Ἰανουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσόν 3 Ἀγορά	ἀγορά εἰς χρυσόν		πωλήσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	..	253	50	260	..
φράγκ. χρ σά	100	..	—	—	101	—
Αὐστρίας χαρτ. φιν.	100	..	207	50	210	..
φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	40
Γερμανίας μάρκ.	100	..	122	20	124	50
φρ χρ'	100	..	—	—	100	60
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.						
φράγκα χρυσά	100	..	100	10	100	60
Ἀγγλίας λμ.α στερλ.	1	..	25	19	25	30
φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	60
Τουρκίας λίρα τορκ.	1	..	22	70	22	90
φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	40
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά	100	..	—	—	100	25
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	..	—	—	100	—
Εἰκοσόφρακον ἐν Βιέννῃ fl.	9.63					

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικαταλάς εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἱεγεμονίας 1/10 % Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἐκ.